

Co nás čeká ?

Pokud nevnímáte svět jen jako pasivní uživatel vymožeností civilizace, možná jste se zamysleli nad obrovskými rozdíly, které existují na Zemi mezi lidmi i mezi státy. Proč takové rozdíly, když každý člověk je v podstatě geneticky téměř shodný a má stejné životní potřeby - tedy to minimum, co potřebuje k přežití. Nebudu zde vyjmenovávat všechny vědecké obory, které se zabývají studiem civilizace, antropology a paleontology počínaje a sociology konče, ale chci se zamyslet nad základními principy, na kterých je založen svět. V podstatě bych to nazval výchozí podmínky, ze kterých by vyšel „Stvořitel“ při tvorbě civilizace, která by měla předpoklady pro trvalou existenci.

Lze konstatovat, že se mu to u mnoha živočišných i rostlinných druhů podařilo - jejich společenství přežívá v téměř nezměněné podobě již stovky milionů let. Jedná se zvláště o nižší vývojové druhy, od bakterií a hmyzu až někam po ptáky a ryby. Paradoxní ale je, že u nejvyššího druhu - savců, je životnost druhu nejkratší a to dokonce u vrcholného tvora - člověka, je nejkratší ze všech živočichů. Je to přednost nebo chyba? Můžeme z tohoto pohledu považovat člověka za vrchol vývoje nebo se jedná o nepovedený exemplář, jakýsi další pokus určený k likvidaci?

Pokud můžeme věřit biblickým a jiným informacím o původu lidstva (např. Blavatská a její Tajná nauka), není současná civilizace pokračováním nepřetržité vývojové linie, ale již asi pátým pokusem o stvoření civilizace. Po předchozích civilizacích - Lemurské a Atlantské se stopy prakticky nezachovaly, nevezmeme-li v úvahu nepochopitelné a zatajované archeologické nálezy koster obrů, reálně existující megalitické stavby pokládané za výtvořiny bohů, či náboženské objekty (jejich smysl je však pravděpodobně zcela jiný) a další nálezy spadající pod „zakázanou archeologii“. Nedokážeme dokonce ani přesně určit období vzniku současného člověka, odůvodnit proč existují na Zemi různé základní rasy (bílá, černá, žlutá, hnědá a červená), když bychom měli mít společného předka, jehož mezičlánky s homo sapiens nikdy nebyly nalezeny. Nejjednodušší způsob je odmítnout všechno jako podvod a držet se „tradiční“ teorie, za kterou jsou vědci placeni státem, tradičním ochráncem bludů.

Víte, co je největším nebezpečím pro stát? Ne zločinci a teroristé, ale myslící člověk, který přijde na to, že největším zločincem je stát. Jak vlastně funguje státní zřízení a jak se měnilo od prvobytně pospolné kmenové společnosti až po dnešní rozvinutý kapitalismus? Kdo má zájem, tak si to může prostudovat v nejrůznějších učebnicích a odborných publikacích, ale je to jen ztráta času, protože obecné principy jsou velmi jednoduché. Platí totiž princip Occamovy břitvy - nejjednodušší vysvětlení je s největší pravděpodobností to pravé....

Země je skutečně muzeem a depozitem všech typů společností. Nalezneme zde dosud primitivní kmeny žijící stejně jako před 5000 lety, rozvíjející se industriální společnosti i přebujelá rozvinutá země, potýkající se s krizí nadvýroby a problémem odbytu. Etnografové a cestovatelé dokumentující způsob života domorodých etnik dospívají k podobným závěrům, charakterizujícím tato primitivní společenství. Je zde obvyklá absence jakékoli elektroniky a jiné složitější techniky, všechny nástroje a obživu získávají v přírodě, se kterou dokáží i komunikovat. Věří na přírodní síly, které považují za Bohy, v jejichž pravomoci je odměňovat a trestat. Naproti tomu v technické civilizaci se snažíme tyto přírodní síly podmanit (poručíme větru, dešti) a schopnost odměňovat a trestat jsme svěřili státním institucím. Bláhově si myslíme, že tím se zbavíme jakési vlastní odpovědnosti za své činy.

Vývoj společnosti lze nejlépe sledovat na přesunu kapacity z výrobní do nevýrobní oblasti. Zatímco v minulosti se věnovalo zajišťování potravy, nástrojů a obydlí přes 90% lidí (nepracovali resp. duševně pracovali jen náčelníci, šamani, kněží, šlechta a armády), dnes je poměr zcela opačný. Potřeby společnosti stačí zajišťovat do 3 - 10% zemědělců, do 30% dělníků v prvovýrobě a zbytek tvoří administrativa a služby. Bude-li tento vývoj pokračovat

(což lze s rozvojem automatizace předpokládat), budou základní životní potřeby zajišťovány téměř bez potřeby lidské síly a zbytek lidstva se bude žít jen obchodem a službami, případně administrativním podchycením všech operací, tedy činnostmi vesměs zcela zbytečnými, protože jediným cílem bude získat finanční prostředky k zakoupení potravin, výrobků a ke kulturnímu a společenskému vyžití, tedy zábavě.

Všimněte si, že domorodé kmeny se zcela obejdou bez peněz, protože vše co potřebují k životu si dokáží obstarat jako lovci a sběrači (toho co poskytuje příroda), ženy rodí děti a pečují o ně a staré lidi, náčelník, jako nejsilnější a nejmoudřejší člen kmene rozhoduje o všech podstatných záležitostech a pokud nějakého šílence nenapadne dobývat území sousedních kmenů, žijí spokojeně v míru. Pokud se podíváte do historie válek, všechny začínají jako spor o území, snahu o okradení a ztotočení jiných lidí, případně jako osobní spory vládců, třeba o nějaký sexuální objekt. Žádný prostý občan nikdy nijakou válku nepotřeboval! Přesto se najdou vědci, tvrdící, že války přispívají k technickému rozvoji. Ano, ale zejména dokonalejších zbraní, schopných likvidovat co nejvíce protivníků.

Budeme-li chtít odhalit příčinu všech nesmyslných lidských činů, musíme konstatovat, že jedinou příčinou všeho zla je člověk. Toto si dobře uvědomoval náš tvůrce (nebo stvořitelé) a proto nám dal základní zákony pro fungování společnosti, které jsou obsaženy ve všech náboženských doktrínách bez rozdílu doby a místa vzniku. Jedinou chybou lidstva je, že jsme na ně zapoměli, případně se jimi neřídíme. Proč se tak děje, je způsobenou falešnou představou o svobodě jednání, o demokratických principech, svobodné vůli a zodpovědnosti jedince. Diktátorské islámské režimy dobře vědí, proč dodržování zákona je nadřazeno svobodné vůli. Kdyby se jim do jejich praktik nepletli samozvaní zachránci demokracie, udělali by si jistě pořádek sami. Jenže tam nejde o demokracii, ale o ropu. Jestli se chtějí některé národy vzájemně povraždit jen pro své rozdílné náboženské názory, tak je nechejme! Až zbude posledních pár jedinců, třeba poznají nesmyslnost svých činů a podají si ruce....

Stejná situace platí i pro lidstvo jako celek. V chanellingových sděleních se často uvádí, že mimozemské civilizace žijí jako jeden celek na planetě, bez hranic, bez armád a společně se starají o trvale udržitelný život. K tomuto ideálnímu stavu obvykle dospěli až po dlouhých etapách vývoje, podobně jako se to děje na Zemi. Pokud by snahou o Evropskou unii bylo jen dosažení stejné životní úrovně na celém území Evropy, nelze tomu nic vytknout. Zatím ale neustále hledáme důvody, proč jsou různá opatření Unie škodlivá našim „národním zájmům“, aniž si uvědomujeme, že v unii už žádné takové zájmy nemohou existovat, protože bude jen zájem Unie vůči ostatnímu světu. Důležité je jen to, zda opatření nezvýhodňují některou zájmovou skupinu. Dalším postupným cílem bude jistě snaha o celosvětovou unii, ale k tomu nám ještě pár (stovek?) let vývoje chybí.

Mimochodem, víte o tom, že současná civilizace je vlastně dosud nejkratší vývojovou etapou? Lemurie prý existovala statisíce let, Atlantida minimálně desetitisíce a naše civilizace trvá jen pár tisíc let, v poslední vývojové fázi jen asi 100 let. Co bude následovat? Čeká nás další „-ismus“, pokud se sami nezničíme nebo pokud nás nepostihne další globální katastrofa? Jaká společnost může následovat po kapitalismu, fungují-li všechny přírodní mechanismy cyklicky v kruhu? To je skutečnost, kterou dobře znaly všechny minulé civilizace a braly ji jako přirozený způsob vývoje. Kolo života se otáčí pomalu, ale jistě. Je tento cyklický resp. periodický pohyb vlastní všem procesům ve vesmíru? Esoterikové tvrdí, že ano.

Co nás v budoucnosti čeká, budeme-li se nerušeně vyvíjet stejným směrem? Nejdůležitější je právě to „nerušeně“, protože nic takového neexistuje, platí zde vesmírné pravidlo, že vše souvisí se vším. Jinak řečeno „jak nahoře, tak dole“, což pochopil kdysi jakýsi Hermes. Dnes převažují ve velké převaze jedinci nic nechápající nebo ještě hůře - nechtějící pochopit, bude se vše ubírat cestou přirozeného vývoje otáčejícího se kola - tedy co bylo nahoře, bude dole a naopak. Každý to může vidět na ciferníku hodin - tedy těch rafičkových.

Ačkoli jsem nikdy nepracoval v Prognostickém ústavu (mimořádně proč z tohoto ústavu vyšli vůdci naší pochybné sametové revoluce?) ani nejsem nadám věšteckými schopnostmi ani se nevěnuji astrologii, pokusím se nastínit možnou budoucnost na základě logických úvah.

Pokud budeme odhadovat vývoj civilizace, za rozhodující je možné považovat dva druhy vlivu - vnější a vnitřní. Vnější vliv představují změny v působení kosmického prostředí, což může být změna slunečního nebo kosmického záření, případně dopad nebo blízký průlet většího tělesa (planetky). Za nejpravděpodobnější lze považovat vliv změny intenzity slunečního záření, případně změny magnetického pole Země, které nás chrání před těmito vlivy. Takovéto změny nepochybně ovlivní globální podnebí a tím i životní podmínky pro veškeré rostlinstvo a živočišstvo. Nastane hromadné vymírání druhů, což zde již v minulosti několikrát bylo. Z tohoto pohledu se současné snahy ekologů o záchranu ohrožených druhů jeví jako zcela nesmyslné, protože „výměna“ druhů za jiné je zcela v kompetenci přírody a nemá smysl se snažit jí do toho zasahovat. Diskutabilní je i vliv lidské činnosti na přírodu, když lidstvo lze z kosmického hlediska přirovnat pouze k jakési „plísni“ na povrchu planety, kterou kosmické vlivy energeticky milionkrát mohutnější než lidská činnost dokáží spolehlivě zlikvidovat, kdy se jim zamane.....

Vlivy vnější je možné považovat za mnohem nebezpečnější, protože je nedokážeme ovlivnit, spolehlivě předpovídat nebo eliminovat. Naproti tomu vnitřní vlivy, tedy činnost civilizace ovlivnit můžeme, dokonce zcela zásadním způsobem. Tyto vlivy můžeme rozdělit na postupné (přirozené) a skokové (katastrofické). Přirozeným vlivem je snad geneticky zakódovaná snaha s co nejmenší námahou získat co nejlepší výsledek práce - peníze, důsledkem toho je vědecko-technická revoluce s vrcholným stádiem kapitalismem, kde výsledky práce milionů jedinců se snaží přivlastnit jen úzká skupina „horních deseti tisíc“. Paradoxní je, že to funguje na základě víceméně dobrovolně odevzdávaného „desátku“, tedy daní (dnes ovšem průměrně poloviny výdělků) ve prospěch tzv. státu, což je instituce rozhodující co s penězi, které jí odevzdáme. Smyslem státu je věnovat je na obecně prospěšné činnosti sloužící všem občanům, což je v mnoha případech chápáno tak, že nejprve se napakují ti co rozdělují a co zbude se dá ostatním..... Čím více přidáme na nesmysly, které občanům přímo neslouží, tím méně dostanou na to, co jim slouží. Rozbor státního rozpočtu by si ale vyžádal mnohem více místa, proto raději od tohoto tématu pryč.

Základním principem kapitalismu je zvyšování „hrubého domácího produktu“, kde rozhodující jsou procenta navíc (tedy nárůst), nikdo však bohužel nesleduje, zda jsme již nedosáhli hranice, kdy celkový produkt vysoce převyšuje možnou spotřebu jistého územního celku. Kapitalisté to zpravidla řeší hledáním možností vývozu do „chudších“ zemí, tedy nenasyčených, a pokud to nejde, přebytečné zásoby zboží se prostě zničí, aby uvolnily místo novým a dražším produktům. To stimuluje neustálou inflaci výrobních nákladů i cen zboží. V jistém období musí nutně nastat opačný jev, tedy hospodářská recese, která není žádnou katastrofou, ale přirozeným následkem vývoje. Katastrofou je pro kapitalisty, jejichž zisky mizí v nenávratnu..... V tzv. rozvojových zemích dosud trh není nasycen, proto se mohou chlubit dvojcifernými parametry růstu HDP, který je stále možné bez problému spotřebovat. Zářným příkladem je zde Čína a podobné východní státy. Z globálního hlediska ovšem představují nebezpečí v podobě rychlejšího vyčerpávání přírodních zdrojů a produkce škodlivých odpadů.....

Limitujícím faktorem pro růst jsou pouze zásoby surovin a lidské síly, čili zdroje. Je zcela logické, že všechny neobnovitelné zdroje se jednou vyčerpají, dojde k všeobecné recesi a budeme se muset vrátit do prvopočátku, kdy k dispozici bude kámen, hlína a případně vzduch a voda, kterých je na Zemi nejvíce. Aby takovýto stav nastal co nejpozději, případně vůbec nikdy, je nutné bezpodmínečně regulovat výrobu a spotřebu, přecházet na věci dlouhodobé spotřeby a odpad důsledně recyklovat do znovu použitelných surovin. I zde totiž

platí Zákon zachování hmoty - tu nevytváříme, neničíme, ale jen přeměňujeme za pomoci informací. Uvědomte si prosím, že vše co bylo na Zemi vyrobeno pochází z prvotního zdroje - přírody a vše v ní zase jednou skončí. Suroviny zatím nezískáváme z vesmíru (vnější zdroj) ani tam nevyvážíme odpad. Otázkou zůstává, zda planeta dokáže odpad recyklovat a v jakém časovém horizontu. Celou planetu je možné považovat za uzavřený systém, který se může změnit jen o dopadlé meteority a transformaci sluneční příp. jiné energie na hmotu, např. fotosyntézou. Podíl přijaté a vyzařované energie bude zřejmě konstantní, jinak by se musela planeta znatelně oteplovat či ochlazovat.

Dále již existuje jen jeden vnitřní limitující faktor a to množství a struktura flóry a fauny. V přírodě platí nepsané pravidlo či kosmický zákon všeobecné regulace - přemnožený druh buď vymírá na nedostatek potravy nebo se přemění na jiný druh nebo je pohlcen nadřazeným druhem. Lidstvu hrozí v podstatě všechna tato nebezpečí, pokud se přemnoží. Je možné, že virus AIDS je dalším pokusem o samoregulaci druhu - zejména v Africe a Indii, kde chybí potrava pro přemnožené lidi. Rodiny v Číně ví o regulaci porodnosti své. Dříve se regulace počtu obyvatel prováděla samovolně za pomoci válek a epidemií moru.

U nás se propaguje spíše zvýšení porodnosti, odůvodněné potřebou zajištění zdrojů pro nepracující důchodce, ale jaksi se už zapomíná na zvyšování produktivity, takže jeden dělník dnes uživí ze své produkce aspoň 3x více neproduktivních osob, než tomu bylo před 20 roky. Nelze vše počítat penězi, ale spíše se zaměříme na produkci potravin a spotřební zboží. Z hlediska demografického vývoje směřuje zatím svět k tomu, že výroba se přenáší do míst s relativně levnou pracovní silou (směrem na východ), a výsledky jejich práce využívají převážně majitelé výrobních prostředků na západě. Pak se divte tomu, že lidi napadne budovat komunismus.....

Existuje vůbec šance, aby v tak rozmanité a chaoticky řízené společnosti se dospělo k nějakému rovnovážnému stavu, zaručujícímu trvalou existenci civilizace? Jistěže je to možné, ale za pomoci řízeného a plánovaného procesu o který se určitě snaží třeba EU. Nezbyvá než se snažit chápat regulační opatření, i když pro mnohé podnikatele to bude asi likvidační záležitost. Drobné změny lze očekávat v produkci a distribuci potravin, kde se dnes snaží nadvýrobu uplatnit při výrobě „biopaliv“, zatímco logické a humánní by bylo věnovat nadbytek zemědělských plodin hladovějícímu „třetímu“ světu. Tím bychom si ale také nepomohli, protože by tam mohla následovat populační exploze, požadující další dary.

Doufejme, že nenastane katastrofický vývoj, způsobený náhle zešlešším státníkem, který pod záminkou boje proti terorizmu se rozhodne obsadit další ropný stát a tím vyvolá globální konflikt. Stejný důsledek by měla i jakákoli změna v globálních financích, například přechod na platbu ropy v Euro místo dolarech, což by způsobilo pád americké ekonomiky a možná i celosvětový krach na burze. Cenné papíry by mohly mít jen cenu papíru... Finanční toky jsou nesmírně zajímavé i v tom, že většina vyspělých států má obrovskou vnitřní zadluženost (nejvíce USA) a přesto ty peníze nikomu nechybí. Stejně je to i u nás, kde státní manko bude kolem 1000 miliard Kč, a přitom prý mají střadatelé a korporace uloženo v bankách kolem 1500 miliard, které jsou v podstatě k ničemu, když tam jen leží. Už chápete smysl měnové reformy a vázaných vkladů? Je to jediné řešení státní zadluženosti! Další vládní loupež by nepochybně byla provázena změnou politického zřízení, konce raději nedomyslet.

Co konstatovat závěrem? Dobře informovaní lidé tuší, že celý svět se řítí do (dobře se to rýmuje). Jedinou příčinou je zatím lidská činnost, řídící se zcela pochybným principem trhu, který způsobuje rozvibrování většiny parametrů vývoje „od zdi ke zdi“. Jedinou možnou záchranou je osvětlené řízení na základě obecně platných „kosmických“ zákonů, které mohou naši společnost zařadit do skupiny vyspělých civilizací, které již přechodnou etapu překotného vývoje materialistické společnosti překonaly a daly se na cestu duchovního rozvoje. Pokud si toto všichni neuvědomí, pokud k tomu nebudou vychováváni další

generace, je zánik současné civilizace neodvratný, ať si kdo chce co chce říká, ať si mamka slzy utírá.....

Možná bude někdo spoléhat na skrytý vliv mimozemšťanů, iluminátů, či jiných tajných společenství, ale rozhodující slovo budou mít vždy obyčejní lidé, záleží jen na tom, zda budou osvíceni poznáním pravdy nebo manipulováni temnými silami v pozadí, penězi, drogami či psychotronickými zbraněmi. A právě ta skrytá manipulace je hlavním problémem, protože za její pomoci si současný establishment zatím dovoluje téměř vše. Uvědomte si, že jedinou pravdou, kterou se dozvíte v masmédiích jsou sportovní výsledky! O všem ostatním můžete pochybovat. A to by mohlo být pravidlo pro přežití současné civilizace - vnímat svět otevřenými očima, o všem přemýšlet a dát na svou intuici. Naše podvědomí by mělo znát řešení každé situace, protože vše už tady někdy bylo.....

© Jan Pavlík, 16.1.2008